

Olje- og energidepartementet
Postboks 8148 Dep
0033 Oslo

Deres ref:

Vår ref: oby

Dato: 21.2.2011

Høring av utvalgsrapportene knyttet til sjøkabelalternativet for kraftledningen mellom Sima og Samnanger

Vi viser til Høring av utvalgsrapportene knyttet til sjøkabelalternativet for kraftledning mellom Sima og Samnanger.

Analysene viser at det ikke finnes realistiske og fullverdige alternativer til en ny sterk overføringsforbindelse inn til BKK-området. Norsk Industri mener luftledning mellom Sima og Samnanger er det eneste realistiske alternativet hvis man skal følge eksisterende retningslinjer for fremføring av kraft samtidig som samfunnsmessig økonomiske prinsipper skal legges til grunn.

BKK-området er blant områdene i Norge med svakest forsyningssikkerhet. De fire regjeringsoppnevnte utvalgene har gjort et grundig og godt arbeid med å vurdere alternative tiltak for å sikre forsyningssikkerheten i dette området.

Norsk Industri er svært opptatt av en sikker kraftforsyning som legger til rette for verdiskapende næringsutvikling og samtidig bidrar til å oppfylle klimamålene. Dette innebærer blant annet at utviklingen av det norske kraftnettet må være forutsigbar og kostnadseffektiv. Vi må unngå nye situasjoner som den vi har i Midt-Norge, og som vi er i ferd med å få i BKK-området, hvor prisen på strøm til forbrukerne blir vesentlig høyere enn resten av landet samtidig som faren for tvangskobling er uforholdsmessig høy.

Norsk Industri mener det er uholdbart at lønnsom industri ikke får anledning til å utvide fordi nettsituasjonen ikke tillater det, slik vi nå ser flere steder der nye industrietableringer må settes på vent på grunn av forsyningssituasjonen. Den usikkerheten som slike situasjoner skaper virker negativt på beslutninger om videre drift og investeringer i industriproduksjon i Norge.

Utvalgsrapportene viser at 420 kV-ledningen Sima-Samnanger er helt nødvendig for forsyningssikkerheten i BKK-området. Samtidig er linjene Kollsnes–Mongstad–Modalen et svært nødvendig nettiltak internt i BKK-området, blant annet for å tilrettelegge for planlagt videreutvikling av den petroleumsbaserte industrien i området. En ny 420 kV-ledning Sima-Samnanger vil også legge til rette for realisering av potensialet for ny fornybar kraftproduksjon, og sikre muligheten for å sende overskuddskraft ut av området om sommeren.

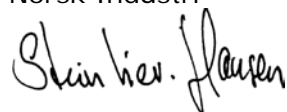
Analysene viser at det ikke finnes realistiske alternativer til en ny sterk overføringsforbindelse inn til BKK-området. Utvalg IV har antydnet at bygging av gasskraftverk kombinert med spenningsoppgradering kan være det samfunnsøkonomisk sett beste alternativet. Erfaringene fra Midt-Norge viser imidlertid at det ikke har vært mulig å få realisert ny gasskraftproduksjon i Norge innenfor gjeldende rammebetingelser. Et gasskraftverk i BKK-området vil, slik utvalget skriver, antakelig ikke være kommersielt lønnsomt, selv uten krav om rensing av CO₂-utslipp. Dette fordi det ikke kan produsere i sommersesongen med lav etterspørsel og begrenset nettkapasitet til å få transportert kraften ut av området. Dette viser at utfordringene knyttet til dette alternativet er enda større enn i Midt-Norge. Reservekraftløsningen som nevnes av utvalget er, som de selv sier ikke utredet tilstrekkelig til at de kan konkludere om dette tiltaket vil gi akseptabel forsyningssikkerhet. Med de restriktive kjøretillatelse slike verk har i dag kan dette bli et svært kostbart og utilstrekkelig tiltak. Norsk Industri mener at en videre utredning av slike alternative tiltak til en nettførsterkning bare vil skape unødvendig usikkerhet og forsinke prosessen.

Norsk Industri mener luftledning er det eneste realistiske alternativet hvis man skal følge eksisterende kabelpolitikk og samfunnsøkonomiske prinsipper. Sjøkabelalternativet vil medføre mange års forsinkelse og kreve at det iverksettes kostbare og kontroversielle midlertidige tiltak. Blant annet vil full utnyttelse av kapasiteten på Energiverk Mongstad da være viktig for forsyningssikkerheten, jf. Utvalg IV. Vi oppfatter det som svært krevende å få nødvendige tillatelse til å få realisert dette, og at en slik strategi vil føre oss inn i en uholdbar situasjon, å la Midt-Norge, med en uforsvarlig økt risiko for avbrudd i forsyningen. Vi er også tvilende til om et eget prisområde for Bergen og forbruksfleksibilitet vil bidra som forutsatt til forsyningssikkerheten. Et permanent prisområde i regionen skaper en unødig relativ konkurranseulemp og er ikke et akseptabelt tiltak for industri og næringsliv eller for den vanlige husholdning. Vi mener at de tekniske og driftsmessige usikkerhetene knyttet til sjøkabelalternativet ikke skal underverdes. Videre ser vi at miljøinngrepene knyttet til sjøkabel heller ikke er ubetydelige.

Norsk industri er bekymret for presedensvirkningene. En sjøkabel i Hardanger vil medføre krav om kabling på andre strekninger, og innebære at det etableres en ny kabelpolitikk på tvers av det som er godt forankret blant annet gjennom stortingsdokumenter og etablert praksis.

Norsk Industri imøteser utviklingsprogrammer som sikrer fortsatt utvikling av linje-, og kabelteknologi og dermed framtidig forbedring av miljøstandarder og forsyningssikkerhet. Det er viktig å ha en aktiv strategi for å ta i bruk ny teknologi innenfor kraftoverføring, men innenfor rammen av samfunnsøkonomisk lønnsomhet og god forsyningssikkerhet.

Med vennlig hilsen
Norsk Industri

Stein Lier-Hansen
Adm. dir.